

стичете се на по́мощь, защѣ́ ако развали́ мене, вѣ́ немѡжете мѣ́ сѣдѣ́ на сре́ща.

ОТВЕРНИТЕ ЦАРѢТА ПОМАГАТЪ НА ПОРЯ.

Царѣтата като чѣли писмáта Пброви, събра́-
лисе сичките за да мѣ помѡгнатъ. Завѣли мѣ кой-
скà 6: мѣллібна, и Пбровата была 2: мѣллібна, а
Алекса́ндровата 10: мѣллібна. Прегѡтвилисе да се
вѣатъ, и като се събра́ли двѣте войски́ насрѣща,
Алекса́ндръ рѣкълъ на-Фѣлбна: Иди́ потѣпчи́ вой-
ска́та Пброва, и виждъ́ колко ѣ́. Фѣлбнъ рѣкълъ:
Какъ да ѣ́ потѣпчимъ; Алекса́ндръ мѣ́ Отвѣщя́лъ:
Иди́ вѣстникъ́ съ писмѡ́: повели́лъ и напи́сали пи-
смѡ́то.

ПИСМО АЛЕКСАНДРОВО НА ПОРЯ.

Алекса́ндръ царь и́ Господарь на-царѣтата на-
царѣ́ Пбра, много те поздравля́вамъ. Да зна́ешъ
добрѣ́, защѣ́ поклонѣ́на глава́ Остра́ са́ва не ѣ́ сѣ-
чѣ́. Ако́ Свѣ́чашъ живѡтътъ́ си, дайми́ харачъ́ съ
дарове́, и ймай́ сичкото́ си царѣ́тко, и́ госпѡ́дство-
вай. Неде́й се горделе́ви́ толкова́ много, защѣ́ кой-
то се много́ вѣздѣ́га, скорѣ́ пада́ долѣ́. Както́ ме
се чѣ́ни, ты ймашъ́ непри́телство́ врахъ́ войска́та
Индѣ́ска, и́ йскашъ́ да ѣ́ и́згѣ́бишъ́ сичката́: Но
ѣ́зъ понѣ́же Свѣ́чамъ́ живѡтътъ́ на-Македо́нците,